

Î N C H E I E R E

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursurilor declarate de Lisnic Eftemia și de Ministerul Justiției, prin intermediul reprezentantului Andrian Fetescu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Lisnic Eftemia împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Bodrug Augustin cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 31 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 08 septembrie 2015 Lisnic Eftemia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Bodrug Augustin cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la executare în termen a hotărârilor judecătorești și repararea de către stat a prejudiciului moral cauzat în legătură cu încălcarea acestui drept în sumă de 200000 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la data de 21.11.2014 de către executorul judecătoresc, Bodrug Augustin a fost intentată procedura de executare nr. 178-1267r/14 în baza documentului executoriu nr. 2-735/11 emis de către Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău la data de 02.03.2012, prin care s-a dispus încasarea de la Igor Calion în beneficiul Eftemiei Lisnic a sumei de 7000 lei.

Prin hotărârea din 12.06.2014 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, a fost încasat de la Calion Igor în beneficiul Eftemiei Lisnic suma de 9146,06 lei și în baza acestui document executoriu a fost intentată procedura de executare cu nr. 178-2098r/15.

A indicat reclamanta că chiar dacă procedurile executorii au fost intentate nici un document executoriu nu a fost executat pînă la momentul adresării în judecată. Responsabil pentru neexecutare este executorul judecătoresc Augustin Bodrug, care în cadrul procedurii de executare a depistat și sechestrat mijlocul de transport

Volkswagen Passat, n/î COT 102, ce aparținea debitorului, însă, se afla în posesia unui terț - Bocancea Vadim căruia i-a fost transmis ilegal pentru păstrare.

A considerat reclamanta că executorul judecătoresc nu a asigurat sechestrarea urgentă și transmiterea spre păstrare a bunului, conform prevederilor legale, acesta a fost utilizat în continuare de către Vadim Bocancea și după aplicarea sechestrului, apoi transmis pentru utilizare terțului Victor Istrati. Acest fapt a condiționat uzura considerabilă a bunului și a redus semnificativ prețul de realizare a acestuia.

A menționat reclamanta că executorul judecătoresc neîntemeiat a negat acest fapt și a afirmat că starea automobilului nu a suferit careva modificări tehnice din momentul sechestrării și pînă la realizarea acestuia în cadrul procedurilor de executare. Declarațiile date de către executorul judecătoresc sunt combătute de Procuratura sect. Ciocana, care la 26.09.2014 a pornit cauza penală nr.2014488030 pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute la art. 251 Cod penal al RM și a stabilit că în perioada 26.03.2013 pînă în luna mai 2014 Bocancea Vadim căruia i-a fost transmis în baza procesului-verbal de aplicare a sechestrului nr. 178-1520/13 din 26.03.13, spre păstrare automobilul VW Passat cu n/î COT 102, sechestrat de către executorul judecătoresc Augustin Bodrug în baza titlului executoriu nr. 1 -735/11 din 02.03.2012 a utilizat periodic automobilul menționat în scopuri personale și l-a transmis pentru utilizare cet. Victor Istrati, care de asemenea l-a utilizat. Aceste fapte sunt stabilite prin ordonanța de începere a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2014488030 la 26.09.2014 și respectiv ordonanța de clasare a procesului penal.

A susținut reclamanta că în rezultatul uzurii, mijlocul de transport Volkswagen Passat, cu n/î COT 102, a fost vândut la un preț redus, care nu a permis acoperirea sumei dispusă spre încasare în favoarea creditorului și că pînă în prezent nici o parte din această sumă nu i-a fost achitată.

A relatat reclamanta că, deși documentele de executare nu au fost executate, executorul judecătoresc neîntemeiat a emis încheieri privind încasarea cheltuielilor de executare și încasarea onorariului executorului judecătoresc, fapt, ce contravine prevederilor art. 37 alin. (7) lit. b) și art. 38 alin. (1) al Codului de executare al RM.

Astfel, executorul judecătoresc, fără a achita creditorului vreo parte din suma încasată în rezultatul realizării la licitație a bunului sechestrat, contrar obligației de a-i transmite creditorului toată suma, a reținut cheltuielile de executare, or, a impus creditorul la avansarea cheltuielilor de executare, fapt, interzis prin prisma art.37 alin. (7) lit. b) al Codului de executare al RM. O parte din aceste încălcări, au fost constatate chiar de către Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 19.06.2015.

Prin hotărîrea din 13 februarie 2017 a judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Eftemia Lisnic împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Bodrug Augustin.

Prin decizia din 31 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de Lisnic Eftemia și avocatul Croitor Alexei, casată hotărîrea din 13 februarie 2017 a judecătoriei Chișinău sediul Buiucani și adoptată o hotărîre nouă prin care: a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Lisnic Eftemia împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Bodrug Augustin; s-a constatat faptul încălcării dreptului reclamantei la executare în termen rezonabil a hotărîrilor judecătorești și documentelor executorii nr. 2-735/11 din 02 martie 2012, emis de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău și nr. 2-1449/14 din 12 iunie

2014, emis de Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău; s-a încasat în beneficiul reclamantei de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM prejudiciul moral în sumă de 10000 lei; în rest pretenția reclamantei privind încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM a prejudiciului moral în sumă de 190000 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 12 septembrie 2017, Lisnic Eftemia a declarat recurs împotriva deciziei din 31 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea respingerii pretenției privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 190000 lei, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că au fost încălcate esențial și aplicate eronat normele dreptului material, exprimate prin neaplicarea corectă a legislației privind aprecierea și calcularea prejudiciului moral, suportat în urma încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a documentelor executorii.

Menționează recurenta că instanța de fond a dat o apreciere eronată circumstanțelor cauzei și instanța de apel a omis argumentele sale cu privire la gravitatea drepturilor încălcate și nu și-a expus motivele admiterii în parte a cererii de chemare în judecată.

La data de 11 septembrie 2017, Ministerul Justiției, prin intermediul reprezentantului Andrian Fetescu, a declarat recurs împotriva deciziei din 31 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie menținută hotărârea instanței de fond.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat și aplicat în mod eronat legea și normele dreptului material, nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată și că aprecierea probelor a fost arbitrară

Consideră recurentul că decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă casării.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 31 mai 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 13 iulie 2017, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursurile declarate la data de 11 și 12 septembrie 2017 se consideră a fi în termen.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Lisnic Eftemia și de Ministerul Justiției, prin intermediul reprezentantului Andrian Fetescu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Lisnic Eftemia și de Ministerul Justiției, prin intermediul reprezentantului Andrian Fetescu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a consider recursurile declarate de Lisnic Eftemia și de Ministerul Justiției, prin intermediul reprezentantului Andrian Fetescu, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Lisnic Eftemia și de Ministerul Justiției, prin intermediul reprezentantului Andrian Fetescu, împotriva deciziei din 31 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic